

ков ум и разгони у њему чини које потичу од пређашњег начина живота. Ту спада и обраћење блуднице коју је једна мајка замолила да се помоли и поврати у живот њеног умрлог јединца, као и обраћење блуднице која се покајала од једног погледа на иконе Светих, који су се смирено бави-

карија је, на основу лажног сведочења, устало цело насеље и за казну га тукло и кињило - но, био је то тренутни тријумф света; али, потом се истина открила и све постидела и вратила побожности и страху Божијем. Овде спадају и сва уразумљења падовима и неочекиваном смрћу

Кад водиш телесни рат, буди врло опрезан у погледу срамних маштања, јер она рађају нечисте помисли. Прекини и одагнај помисли чим се појаве. Без оклевања и са душевним болом изговори молитву и одмах ћеш се ослободити телесног рата.

старац Јефрем Филотејски

ли молитвом и богomisлијем, док се она у исто то време предавала раскоши и разврату. Овде спадају, исто тако, и сва обраћења до којих су довели животни примери других људи. Снага њиховог деловања је у томе што се лицем у лице виде задовољне и спокојне, и без задовољства и неких предмета који би их чинили спокојнима, а у којима други, када њима овладају, ипак не налазе ни задовољство ни спокојство. Отуда - разочараност пређашњим и промена живота.

Трећи начин одвраћања од света јесте његово посрамљење у лицу његове деце. Тако се Јулијан Апостата над свим преузносио, и свирепо устао на Хришћане и запретио им да ће их сузбити својом силом, али је потом неочекивано пао. Његов пад, чак, не само да је утврдио верујуће, него је и многе неверујуће обратио истинитом Богу. На светог Ма-

силника и великана овога света. Осрамоћење света унижава свет у очима његових приврженика, обличи његову немоћ и тиме, са једне стране, одвраћа их од њега а са друге стране, даје им смелост да му се супротставе.

Најзад, неретко и сам свет притешњава човека и одгони га од себе управо тиме што га не задовољава или што постиђује његова очекивања. Ми, на пример, тражимо срећу, а у свету налазимо само славу, част, власт, богатство, уживање. Ништа од тога, међутим, не може да задовољи оног који тражи срећу. Расудан човек убрзо ће увидети обману и доћи к памети. Код Светитеља Божијих видимо да су се многи од њих, сагледавши таштину и метежност света, од њега удаљили и одлучно се посветили Богу. Блудни син је у јеванђелској причи рекао: "А ја умирем од глади" (Лк. 15,17).

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ВАСКРСЕЊЕ

**СЕДАМНАЕСЕТА НЕДЕЉА ПО ДУХОВИМА
ВОЗДВИЖЕЊЕ ЧАСНОГА КРСТА - КРСТОВДАН**

Јн. 19, 6 - 11, 13 - 20, 25 - 28, 30 - 35, зач. 60.

1Кор. 12, 28 - 36, зач. 42.

престављење светог Јована Златоустог

**протојереј Александар Шаргунов
КРСТ ХРИСТОВ - НАЈВИША УТЕХА**

Крст Христов и јесте највиша утеха и у њему је једино победа над сваким торжеством зла. Речи Цркве и речи свештеника увек су крсне и увек су о Крсту, који је јудејима (и свима који траже спољашња чуда) - саблазан, а јелинима (и онима који траже спољашњу мудрост) - безумље (1 Кор. 1,23). Што се више умножава зло у свету и што се више приближава Други долазак Христов све се јасније пред нама уздиже Крст, да бисмо ми радосно учествовали у ономе што савршава Господ за нас.

Нека нас никакво зло не плаши - то је најглавније што треба да схватимо. Шта год да се деси - "то је од Мене било", каже Господ преко преп. Серафима Вирицког. Ових речи треба да се увек сећамо.

Где се умножава грех у свету, тамо обилује и благодат. Сам Бог теши тако кадкад својом благодаћу, како нико не може утешити. Мислим, да многи од нас, ако не већина, знају како милостив бива Господ према онима који живе

одлучношћу да не уступе ни у чему злу. И што су веће невоље, то је и Он милостивији.

А Господ нас пита јесмо ли спремни да испунимо оно што смо му обећали у часу благодати. Он има разлога да нас ово пита, јер се данас више него икад Крст јавља препоречним знаком. Данас се антихристове слуге устремљују против Крста са већом мржњом од императора Адријана, који је градио идолишта на Голготи, или од болшевика који су рушили храмове и крстове са купола.

Њихов циљ данас је да обесвете Крст и учине га безначајним. Ми често говоримо да је једна од главних црта нашег времена - да со губи укус, т. ј. обесмишљавање смисла а то значи пре свега укидање Крста као знамења нашег спасења. И за њих је важније од свега да ишчупају ову ризницу из срца оних који знају за благодат и знају да је Христос васкрсао и испуњени одлучношћу иду за Христом. Ђаволу је нужно да бар већина ски-

email: kontakt@manastirpodmaine.org
интернет презентација: manastirpodmaine.org

не своје крстиће са врата и пре свега да "прелести, ако је могуће и изабране".

Зато сваки, коме је по милости Божијој било дато да окуси вечни живот, треба да буде спреман на особена искушења и невоље, знајући да је Бог већ победио. И јединствени смисао нашег живота, свих наших иску-

шења и невоља је у томе да Његовим и нашим Крстом уђемо у радост Господа својег, у Христову пасхалну победу. Ђаво зна, а и ми треба много боље да знамо да без Крста не може бити васкрсења. Сваки верујући, који хоће да буде сведоком Христовим, неће бити остављен од Господа никада.

свети Теофан Затворник СВЕТ - ДРУГИ ОКОВ ДУШЕ

Друге узме духу намиче свет и оне леже поврх уза самоу-гађања. Свет са својим схватањима, начелима и правилима, са уопште целим својим поретком, који се уздиже до непроменљивог закона, спушта своју тешку руку господара на сву своју децу. Услед тога, нико од те деце не сме ни да помисли да против њега устане или да одбаци његову власт. Пред тим својим господарем сва она осећају некакво страхопоштовање и страшљиво се држе његових "правила", сматрајући њихово нарушавање такорећи кажњивим делом! Свет, наравно, не постоји као личност, али његов дух некако се одржава на земљи, утиче на нас и као да нас сапиње узама. Очигледно је да је његова власт мислена, привидна а не стварна, не физичка. Следствено томе, потребно је само да се та привидна сила распрши и - могућност отрезвљења од њезиних чини биће нам на дохват руке... Спасоносно Божије промишљење о нама тако делује.

Ради тога Бог стално пред очима овог свету и нама држи друга два, свештена и божанс-

твена света, и у њима а преко њих предочава човековој пажњи, па јој чак даје и да осети, једну бољу стварност, и непрестано говори о испразности световног живота и световних нада. Та два Божија света јесу - природа и Црква Христова. Искуство показује да се ум, обавијен маглом световног дима, неретко отрезнио сагледавањем видљиве творевине Божије или ступањем у Цркву. Један је човек тако једне зиме посматрао дрво које му је стајало испред прозора и - освестио се. Други је после нечије блиставе беседе осетио сладост душевног спокоја, оставио раније обичаје и одао се служењу Богу. Видљива природа и Божији храм не само да су често уразумљивали и отрехљавали немарне и грешне Хришћане, него су истинском богознању и богоугађању обраћали чак и незнабошце. Тако је једна жена постала Хришћанком, пошто јој се срца коснула реч "осана". А и обраћање наших предака (тј. Руса) сасвим се утврдило утиском који је на њих оставио хришћански храм (Света Пре-

мудрост, Аја Софија). Великомученицу Варвару обратило је од идола Богу сагледање лепота видљивих твари. Божијих. Њихова сила и упливност (моћ утицаја) условљени су тиме што духу, који је исцрпен и изможден, измучен и клонуо од световне таштине, живо и опипљиво предочавају бољи и најблаженији поредак живота и, магновено на

Ради тога је њих Господ и довео у такву везу са нама, да би на нас деловали што чешће и упорније, предочавајући нам на најупадљивији начин супротности овог и оног живота.

Други начин благодатног отрзања из уста света састоји се у томе што се благодаћу Бога Свепромислитеља човеку на делу предочава живот, који је потпуно

Када се човек свесно повлачи пред скушењем, касније ће доћи време када више неће бити у стању да чује оно што је здраво и корисно, јер ће слух његове душе бити разорен. Након свега тога он ће постати презирач који корача према погибели.

Онај ко хоће да се спасе мора да буде трпељив. Ако, пак, тражимо да Бог учини онако како се допада нашем сопственом расуђувању, онда јао нашем јадном стању.

Твоји падови сада постају спознајне лекције смиреноумља. Због тога не треба да се жалиш, него ф+да пазиш и да се укрепиш за битке које иду једна за другом. Лекција из једне битке припрема је за следећу. А ово је припрема: Од свега што ми се догоди од онога што демон може да створи под небом, нећу пројављивати своју вољу, нећу износити своје мњење, нећу заподевати расправу. Нека и буде погрено, нека буде било каква заповест - као крстз, ја ћу то учинити без расуђивања, а Бог нека види моје срце и нека олакша моју борбу.

старац Јосиф Исихаста

његог изливајући радост тога живота, уразумљују га, будући да је он у сасвим другој стварности. А када је пријатељство са светом већ овде и сада тако мучно, какво ће тек бити после?!

Тако се зачиње зов ка свету Божијем и раскид са светом сујетним, који, понекад у виду снажног порива а понекад постепено, најзад и сасвим отрже човека из уза овога света. На тај начин природа и Црква Христова делују као одгонитељи, распршитељи и поништитељи чини сујетног и многопреварног света.

супротан ономе у коме се он креће. Овде спадају, претежно, сва обраћења од којих је дошло посредством, мучеништва, чији су примери неизбројни. Понекад је мученички подвиг једног човека обраћао читава села и градове. Ту је очигледно присуство духовне силе из другог света, не из овог нашег. Понекад чак изгледа да ће пораз верног хришћанина бити неизбежан, али до њега не долази - мученик остаје непобеђен и благодушан, не зна се откуда и како. Магновено поимање те чињенице обузима чове-